

Висновки. Модель "сітьова транспортна задача» дозволяє з єдиних позицій розв'язувати економічні та виробничі задачі з раціональним використанням ресурсів регіонального значення, розв'язуючи відповідну пряму задачу оптимізації. Двоїсті оцінки отриманого оптимального плану дозволяють досить обґрунтовано визначити подальші дії менеджера ресурсної компанії регіону щодо покращення результату. Зокрема, є об'єктивні підстави визначити краще розташування ба централізованого зберігання продукції (тіньові ціни вузлів) та пріоритетні напрямки перевезень (нормовані вартості дуг).

РОЛЬ ІНФОРМАЦІЇ У ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ РАЦІОНАЛЬНИХ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ

Л.В. Лазоренко

кандидат економічних наук
доцент кафедри менеджменту
Європейський університет

Високоєфективне управління потребує якісної та своєчасної інформації, яка необхідна для прийняття оптимальних управлінських рішень.

Характерно, що інформація являє собою не будь-який зміст відображення, не будь-яке знання, а лише те знання, яке виражено у повідомленні. Інформація нерозривно пов'язана з управлінням - де нема управління, там нема й інформації. Інформація — це той бік відображення, та упорядкована зміна, без якої неможливе управління.

Інформація є основою для підготовки відповідних доповідей, звітів, пропозицій для розробки та прийняття управлінських рішень.

Зміст кожної конкретної інформації визначається потребами управлінських ланок та управлінських рішень, що розробляються. До інформації висуваються певні вимоги: стислість, чіткість формулювання, своєчасність надходження; задоволення потреб конкретних менеджерів; точність та достовірність, правильний відбір первинних відомостей, оптимальність систематизації та безперервність збирання і обробки відомостей.

Ефективне управління неможливе без достовірної, об'єктивної інформації, тому що фактичну владу має той, хто добре інформований.

Процес розробки та прийняття рішень є, по суті, інформаційний процес, який базується на обробці формалізованої та неформалізованої інформації, різноманітних даних та знань.

Основним вихідним етапом у розробці рішення є збирання та підготовка інформації про внутрішній стан системи та оточуюче її середовище. Потім інформація переробляється, на основі чого визначається ситуація. Ситуація порівнюється з генеральною метою, яка поставлена перед системою, а невідповідність між ситуацією та метою дає можливість сформулювати проблему, заради якої і приймається рішення.

Вибір системи інформації для підприємства залежить від діючої чи проєктованої системи управління, а також від ступеню централізації, виду і рівня забезпечення технічними засобами збирання, передачі і обробки інформації. У свою чергу, інформаційна система активно впливає на систему управління. Це слід враховувати при формуванні структурних функціональних підрозділів, розподілі чисельності апарату управління між структурними підрозділами тощо.

Створення науково удосконаленої інформаційної системи — важлива передумова раціональної організації управління виробництвом, своєчасного прийняття рішень щодо оптимального ведення господарства.

Інформаційна підтримка управлінських рішень пройшла у своєму розвитку декілька етапів. На першому із них вважалося, що інформаційна підтримка рішень є необхідною умовою підвищення їх якості і чим більше інформації подається керівнику на підтримку рішення, яке приймається, тим якіснішим воно має бути. Однак збільшення **обсягу** інформації, що використовується для прийняття рішень, мало пов'язано з підвищенням їх якості. Це пояснюється певною кількістю обставин.

Коли для підтримки рішення пропонується інформація, яка дійсно потрібна для вирішення проблеми, але у великій кількості, вона або ігнорується керівником, або змушує його витратити більше цінного часу на засвоєння цієї інформації і викликає у нього інформаційне перевантаження. У будь-якому випадку це негативно впливає на якість рішення. Якщо ж до того у всьому обсязі цієї інформації є ще й така, яка не має відношення до проблеми, що часто трапляється на прак-

типі, то це створює зайвий надлишок інформації, який ніяк не сприяє підвищенню якості рішення, а скоріше її знижує.

На другому етапі інформаційної підтримки управлінських рішень стали вважати, що ініціатива у підтримці рішень повинна належати керівнику з акцентом на проблеми та рішення більш новаторського характеру, які його захоплюють та цікавлять. Передбачалося, що керівник може проникнути в суть складної проблеми і на цій основі мати уявлення про необхідну йому інформацію. Як тільки таке уявлення у керівника сформувалося, він повністю готовий до засвоєння інформації, яка надходить. При цьому керівник може розібратися в інформації, яка подається йому за його запитом і свідомо обмежувати свою інформаційну потребу в тому випадку, коли йому загрожує інформаційне перевантаження.

Але і цей підхід має недоліки. Виявляється, що разом із об'єктивною необхідною для вирішення проблеми інформацією керівник все ж таки отримує непотрібні, зайві дані. У результаті і при такому підході зберігається можливість виникнення у нього інформаційного перевантаження.

На третьому сучасному етапі розвитку інформаційної підтримки управлінських рішень почало складатися уявлення про те, що акцент слід робити на засоби задоволення потреб в інформації кожного конкретного керівника, об'єктивно необхідній для вирішення проблеми. Для знаходження оптимального рішення проблеми керівнику потрібен деякий оптимальний рівень кількості та якості інформації. Однак поки що відсутні надійні засоби для визначення потреб інформації для вирішення проблеми.

Таким чином, завданням інформаційної підтримки управлінських рішень на сучасному етапі є забезпечення керівника або керівного органу — як за їх запитом, так і у регулярному режимі — своєчасно безпомилковою та необхідною інформацією на всіх етапах процесу прийняття рішень.

ІНВЕСТИЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ МІЖНАРОДНИХ ФІНАНСОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

О. В. Левченко,
методист кафедри менеджменту,
Європейський університет

У системі сучасного міжнародного бізнесу інвестиційна діяльність займає особливе місце. Перехід від однієї економічної системи до іншої породжує особливий, перехідний стан економіки. Такий стан економіки може існувати в одній або декількох країнах і навіть у глобальному масштабі. Перехід від однієї економічної системи до іншої ніколи не представляє собою миттєвого стрибка від одного зрілого комплексу відносин до іншого.

Основою співробітництва України зі Світовим банком є його стратегія допомоги нашій державі, в якій визначено основні напрями, і перш за все в таких пріоритетних напрямках, як: розвиток фінансового сектора, муніципальної інфраструктури, енергетичної та вугільної галузей, вирішення екологічних проблем, охорони здоров'я населення тощо.

В Україні здійснюється робота з підготовки та реалізації понад двадцяти інвестиційних проектів, які підтримуються Світовим банком і, згідно з узгодженою стратегією допомоги країні, спрямовані на розвиток ключових галузей національної економіки. Крім того, на стадії підготовки та впровадження знаходиться два гарантійних та два грантових проекти.

Започатковано підготовку нових спільних із ЄБРР проектів «Розвиток сфери поводження з твердими побутовими відходами в м. Харкові», «Підвищення якості послуг з водопостачання і водоочистки в м. Севастополі» та «Програма розвитку місцевих комунальних служб».

Міжнародна технічна допомога, залучення та використання якої уповноважено координувати міністерство, на сьогодні є важливим інструментом реалізації політики міжнародної інтеграції України, економічного розвитку, забезпечення інтересів держави на зовнішніх ринках.

Міжнародна технічна допомога зменшує навантаження на бюджет, оскільки ресурси, які надаються на безоплатній основі, спрямовують-